

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Ewa Dziejma

przy udziale **oskarżyciela: S. B. z (...) Skarbowego w B., Delegatury (...) w Ł.**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10 października 2017 roku, 29 listopada 2017 roku, 1 lutego 2018 roku

w sprawie karnej skarbowej przeciwko :

1. A. G.

córcze B. i R. z d. M.

urodz. (...) **w O.**

oskarżonej o to, że:

jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. prowadziła i urzędowała w dniu 12 października 2016 roku w lokalu w S. na ulicy (...) bez wymaganej koncesji lub zezwolenia, poza kasynem gry, bez uprzedniego zarejestrowania gry na automacie o nazwie A. Q. o numerze (...) niezgodnie z art. 6, 14 i 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych,

tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

2. R. K.

synowi R. i Z. z d. W.

urodz. (...) **w P.**

oskarżonego o to, że:

prowadził i urzędował w dniu 12 października 2016 roku w lokalu w S. na ulicy (...) bez wymaganej koncesji lub zezwolenia, poza kasynem gry, bez uprzedniego zarejestrowania gry na automacie o nazwie A. (...) o numerze 98, (...) o numerze 350, B. H. bez oznaczeń, niezgodnie z art. 6, 14 i 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

1. Oskarżoną A. G. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to, na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks skazuje ją, zaś na podstawie art. 60 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 kks odstępuje od wymierzenia jej kary.

2. Oskarżonego R. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych określając wymiar jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

3. Na podstawie art. 30 § 5 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 i 2 kks oraz na podstawie art. 31 § 5 i 7 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie na koszt **A. G.** automatu do gier: A. Q. o nr (...) – znajdującego się w magazynie (...) w B. Delegatura (...) w Ł., zapisanego pod poz. (...). Mag. (...).

4. Na podstawie art. 30 § 5 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 i 2 kks oraz na podstawie art. 31 § 5 i 7 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie na koszt **R. K.** automatów do gier :

a. (...) o nr 350,

b. (...) M. (...) o nr 98,

c. B. H. bez oznaczeń,

- znajdujących się w magazynie (...) w B. Delegatura (...) w Ł., zapisanych pod poz. (...). Mag. (...).

2. Na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa:

a. środków pieniężnych w postaci: 61 sztuk monet o nominale 5 zł,

b. środków pieniężnych w postaci 1 banknotu o nominale 20 zł, 1 banknotu o nominale 10 zł, 33 sztuk monet o nominale 5 zł,

c. środków pieniężnych w postaci 4 sztuk banknotów o nominale 10 zł, 115 sztuk monet o nominale 5 zł,

d. środków pieniężnych w postaci 71 sztuk monet o nominale 5 zł,

- przechowywanych na koncie sum depozytowych I. Administracji Skarbowej w B..

3. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej: od A. G. kwotę 30 (trzydziestu) złotych, od R. K. – 840 (osiemset czterdzieści) złotych oraz obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w wysokości: A. G. w kwocie 816,82 (ośmiuset szesnastu 82/100) złotych, zaś R. K. w kwocie 2070,46 (dwóch tysięcy siedemdziesięciu 46/100) złotych.

Sygn. akt II K 159/17

UZASADNIENIE

do wyroku wydanego w sprawie w dniu 12.02.2018 roku w zakresie rozstrzygnięcia o karach.

Aktem oskarżenia zarzucono A. G. popełnienie przestępstwa karno – skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks polegającego na tym, że jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. prowadziła i urzędowała w dniu 12 października 2016 roku w lokalu w S. na ulicy (...) bez wymaganej koncesji lub zezwolenia poza kasynem gry bez uprzedniego zarejestrowania gry na automacie o nazwie A. Q. o numerze (...) niezgodnie z art. 6, 14 i 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

R. K. zarzucono także popełnienie czynu z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks polegającego na tym, że prowadził i urzędował w dniu 12 października 2016 roku w lokalu w S. na ulicy (...) bez wymaganej koncesji klub zezwolenia poza kasynem gry bez uprzedniego zarejestrowania gry na automacie o nazwie A. (...) o numerze (...) o numerze 350 B. H. bez oznaczeń niezgodnie z art. 6, 14 i 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

Wyrokiem tut. Sądu z dnia 12 lutego 2018 roku uznano A. G. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks skazano ją, zaś na podstawie art. 60 § 2 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 kks odstąpiono od wymierzenia jej kary.

R. K. uznano za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks skazano go na karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych określając wymiar jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 70 złotych.

Na podstawie art. 30 § 5 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 i 2 kks oraz na podstawie art. 31 § 5 i 7 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazano zniszczenie na koszt A. G. automatu do gier A. Q. o nr (...) – znajdującego się w magazynie (...) w B. Delegatura (...) w Ł. zapisanego pod poz. ks. mag. (...). Na podstawie art. 30 § 5 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 i 2 kks oraz na podstawie art. 31 § 5 i 7 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazano zniszczenie na koszty R. K. automatów do gier: (...) o nr 350, (...) M. (...) o nr 98, B. H. bez oznaczeń – znajdujących się w magazynie (...) w B. Delegatury (...) w Ł., zapisanych pod poz. (...). Mag. (...).

Na podstawie art. 30 § 5 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa : środków pieniężnych w postaci: 61 sztuk monet o nominale 5zł, środków pieniężnych w postaci 1 banknotu o nominale 20 zł, 1 banknotu o nominale 10 zł, 33 sztuk monet o nominale 5 zł, 4 sztuk banknotów o nominale 10 zł, 115 sztuk monet o nominale 5 zł, 71 sztuk monet o nominale 5 zł – przechowanych na koncie sum depozytowych I. Administracji Skarbowej w B..

Zasądzono od A. G. 30 zł tytułem opłaty sądowej zaś od R. K. kwotę 840 zł, oraz obciążano ich pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie: A. G. w wysokości 816,82 zł zaś R. K. w wysokości 2070,46 zł.

W dniu 19.02.2018 roku do tut. Sadu od oskarżyciela publicznego – (...) Skarbowego w B., Delegatury (...) w Ł. wpłynął wniosek o uzasadnienie wydanego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Zważywszy na powyższe, ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia o karach (art. 424 § 3 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie obu oskarżonym popełnienia zarzucanych im czynów z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Przepis art. 107 § 1 kks stanowi, iż podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzęda lub prowadzi gry hazardowe. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych, działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 i 1b oraz art. 6a ust. 2. Zgodnie zaś z treścią art. 14 ust. 1 ww. ustawy, urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry w pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gier na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy, z wyjątkiem ust. 4 i 5. Art. 23 a ust. 1 ustawy o grach hazardowych stanowi, że automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Powyższy obowiązek nie dotyczy terminali w kolekturach gier liczbowych służących do urządzania gier liczbowych lub sprzedaży loterii pieniężnych oraz urządzeń służących do urządzania gier liczbowych lub loterii pieniężnych urządzanych na terytorium więcej niż jednego państwa (gry multijurysdykcyjne).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że ani spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., której prezesem zarządu była A. G. (k. 121-122) ani A. T., w imieniu którego miał rzekomo działać R. K. (por. treść umowy z dnia 14.06.2016 roku k. 70, 150), nie są podmiotami dysponującymi koncesją na prowadzenie kasyna gry ani nie są przedstawicielami podmiotów posiadających koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach, zaś ujawnione w S. w dniu 12.10.2016 roku automaty do gier nie zostały zarejestrowane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego (poprzednio – naczelnika urzędu celnego).

O tym, że automaty ujawnione w dniu 12.10.2016 roku w S. w lokalu znajdującym się na ul. (...) są automatami do gier hazardowych świadczy treść opinii biegłego z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji

maszyn, teorii maszyn i mechanizmów dr inż. A. C.. Z opinii wskazanego biegłego wynika, że na urządzeniu A. Q. o nr (...) prowadzenie gier – wizualizacji wymaga wykupienia punktów KREDYT do prowadzenia gier – wizualizacji. Urządzenie to oferuje gry – wizualizacje wideo, które są komputerowymi emulacjami typowych gier hazardowych o charakterze losowym. Urządzenie realizuje bezpośrednio wypłatę równowartości punktów KREDYT w formie pieniężnej monetami poprzez hopper. Standardowo umożliwia także uzyskiwanie wypłaty poza urządzeniem. Jak wskazał biegły, urządzenie to jest urządzeniem komputerowym (terminalem). Gry – wizualizacje na urządzeniu nie mają żadnych cech wymagających zręczności. Gry – wizualizacje są grami o charakterze losowym. Wynik każdej gry – wizualizacji w żaden sposób nie zależy od grającego. Grający nie jest w stanie przewidzieć jaki będzie wynik każdej gry – wizualizacji. W grach – wizualizacji występuje element losowości ponieważ programy gier – wizualizacji są standardowo pisane z wykorzystaniem procedur losowych / pseudolosowych. Urządzenie to jako terminal internetowy jest dowolnie sterowany poprzez sieć. Podsumowując: biegły ustalił, że urządzenie oferuje w zakresie quizu z wizualizacją gry, o których mowa w ustawie o grach hazardowych i powinno podlegać ustawie o grach hazardowych (**por. treść opinii k. 76-86**).

Co do urządzeń A. 2 nr 350, (...) M. (...) o nr 98,, B. H. biegły ustalił, że gry oferowane na każdym z tych automatów wymagają uiszczenia opłaty przeliczanej na punkty KREDYT. Automaty mają możliwość realizacji bezpośrednich wygranych pieniężnych. Wszystkie dają możliwość prowadzenia wypłat poza automatami – przez obsługę automatów. Każdy z tych automatów jest urządzeniem elektronicznym (komputerowym). Oferowane na nich gry mają charakter losowy – nie mają charakteru zręcznościowego. Automaty nie umożliwiają przewidzenia przez gracza wyniku uruchomionej gry, czyli przewidzenia układu symboli na zatrzymywanych bębnach. Wynik każdej gry jest określany przez algorytm w chwili uruchomienia gry – opadanie i zatrzymywanie się bębnów jest tylko wizualizacją wyniku gry. Badane urządzenia to zwykłe automaty do gier w rozumieniu ustawy i grach hazardowych (**por. treść opinii k. 87-94**).

Treść opinii nie została skutecznie zakwestionowana. Mimo, że obrońcy oskarżonej A. G. starali się zakwestionować prawidłowość opinii, ostatecznie obrońca oskarżonej cofnął wszystkie wnioski dowodowe zmierzające do podważenia jej prawidłowości. W ocenie Sądu, opinie biegłego są sporządzone prawidłowo i brak jest podstaw do kwestionowania ich rzetelności.

Zgodnie z treścią art. 9 § 3 kks, za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.

W ocenie Sądu oboje oskarżonych działaniem swoim wyczerpali także powyższy przepis. A. G. na podstawie umowy spółki oraz przepisów prawa zajmowała się sprawami gospodarczymi spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.. R. K. zajmował się sprawami gospodarczymi innej osoby. Mimo, że oskarżony nie przyznał się do winy, to jego wyjaśnienia potwierdzały, że R. K. zajmując się automatami do gier dział w imieniu A. K.. Składając wyjaśnienia przed tut. Sądem (k. 493 odw), R. K. wskazał, że jego znajomy A. K. zaproponował mu prowadzenie działalności w zakresie wynajęcia i udostępnienia lokalu pod maszyny hazardowe. Według umowy miał udostępnić lokal w S. przy ul. (...) a A. K. miał pomagać w prowadzeniu działalności gospodarczej. R. K. w tym lokalu był tylko dwa razy. Wszelkie umowy, które podpisywał, podpisywał przez A. K., to jest za jego pośrednictwem. Po wizycie policji okazało się, że na umowie nie widniał jego podpis. Nie był poinformowany, na jakie maszyny były podpisywane umowy. R. K. twierdził, że podpisał umowę z właścicielem lokalu. Podpisał umowę najmu lokalu. Wiedział, że w lokalu będą maszyny hazardowe. Wg jego twierdzeń, jedna z maszyn była nielegalnie udostępniona, bo bez jego wiedzy. Nie spotykał się z przedstawicielem firmy, która udostępniała maszyny. Jego rola polegała na prowadzeniu działalności. Miał wynajmować od innej osoby lokal i udostępnić pod wynajem maszyn. W zamian za to miał otrzymywać 400 zł miesięcznie. Nie wiedział, że wstawianie maszyn hazardowych jest nielegalne.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na obdarzenie ich wiarą z tym, że nie w całości. Przede wszystkim nie można dać wiary w to, że oskarżony nie wiedział, że bierze udział w przestępstwie. O tym, że brał udział w

przestępstwie świadczy fakt, że „podpisywał” dokumenty za A. K., za jego pośrednictwem. Powyższe twierdzenia świadczą o tym, że wraz z A. K. podejmował działania zmierzające do ukrycia faktu, że to A. K. organizował przedsięwzięcie zaś R. K. miał je firmować swoim nazwiskiem. Stąd też twierdzenia, że podpisał umowę z właścicielem lokalu na jego wynajem po to, aby była możliwość wstawienia tam automatów do gier hazardowych. Oczywiście jest, że gdyby oskarżony miał wziąć udział w działalności legalnej, to jego pośrednictwo pomiędzy A. K. a właścicielem lokalu w S. albo właścicielem maszyn byłoby zbędne. W takim wypadku wystarczałoby, aby A. K. osobiście podpisał umowę z właścicielem lokalu, właścicielem maszyn, zaś z oskarżonym wystarczające było podpisanie umowy o pracę albo umowy o podobnym charakterze, zobowiązującej go do udostępniania lokalu grającym.

W sprawie nie ma przy tym wątpliwości, że w Prokuraturze Rejonowej w Łomży toczyło się postępowanie prowadzone pod sygn. akt **1 Ds. 864/17** dotyczące przedłożenia w celu użycia za autentyczny w dniu 26.01.2017 roku w (...) Urzędzie C. – Skarbowym w B., Delegatura (...) w Ł. do sprawy RKS 419/2016/3120000/AK dokumentu w postaci umowy najmu części powierzchni użytkowej z dnia 10.10.2016 roku opatrzonej podrobionym w nieustalonym miejscu i czasie podpisem N. S., tj. o czyn z art. 270 § 1 kk. W trakcie postępowania prowadzonego w sprawie badano autentyczność podpisów N. S. oraz R. K. złożonych na wskazanej umowie (por. treść k. 4 oraz k. 1-2, 6-9, 39-40, 44-45, 50-51 akt sprawy 1 Ds. 864/17). Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone (k. 62-63). Jak wynika z treści opinii biegłego w zakresie kryminalistycznych badań pisma ręcznego i podpisów, odcisków pieczęci, maszynopisów i autentyczności dokumentów W. P. (k. 55-1), na kserokopii umowy najmu części powierzchni użytkowej zawartej pomiędzy (...) G. i PHU (...) podpisy tam widniejące nie zostały nakreślone przez R. K. i N. S.. Jakkolwiek postępowanie przygotowawcze nie dotyczyło umowy, której kopia znajduje się na k. 70, 150 akt sprawy, dotyczącej wynajęcia lokalu znajdującego się w S. ul. (...), dotyczyło bowiem umowy której kopia znajduje się na k. 151 akt sprawy, to w ocenie Sądu nie było potrzeby, aby powoływać biegłego celem ustalenia, czy podpis na kopii umowy z k. 70, 150 został skreślony ręką R. K.. R. K. przyznał, że zawarł jakąś umowę najmu lokalu w S., gdzie był 2 razy. Potwierdził, że wszystkie umowy zawierał za pośrednictwem A. K. (co znamienne w aktach sprawy 1 Ds. 864/17 nie ma wzmianki o takiej osobie). Wiedział, co będzie znajdowało się w lokalu w S., że będą tam automaty do gier hazardowych. Dlatego też jego twierdzenia o tym, że uważał, że prowadzona tam działalność będzie legalna należy uznać za nieprawdziwe. W ocenie Sądu oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że bierze udział w przestępstwie. Być może – niesłusznie – uważał, że uniknie odpowiedzialności karnej skoro A. K. ma inne lokale, prowadzące podobną działalność, a znajdujące się na terenie P.. Oczywiście jest przy tym, że prowadząc działalność gospodarczą na rzecz innej osoby, działaniem swoim wyczerpał znamiona także art. 9 § 3 kks.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał oboje oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów stanowiących przestępstwa karne skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Uznając oskarżoną A. G. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu Sąd, na podstawie art. 60 § 2 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 kks, odstąpił od wymierzenia jej kary.

W ocenie Sądu, powodem dla którego należało skorzystać z możliwości odstąpienia od wymierzenia jej kary jest fakt, że oskarżona była błędnie przekonana, iż gry oferowane na automacie A. Q. o nr (...) nie spełniają wymogów urządzania gier na automatach do gier hazardowych. Jak wynika z treści wyjaśnień oskarżonej (k. 164-166), przekonanie o legalności prowadzonej działalności wywodziła między innymi z treści opinii technicznej Instytutu (...) z siedzibą w W. (**k. 171-170**). Ze wskazanej opinii wynika, iż urządzenie quizomat produkowane przez (...) k.s. z siedzibą w P. Czeskiej z oprogramowaniem konkursów wiedzy powszechnej nie zawiera oprogramowania oferującego gry o charakterze losowym. Jak wskazano w opinii, wyniki z uzyskiwanych odpowiedzi na zadane pytania nie zależą od przypadku, lecz od wiedzy uczestnika konkursu i udzielenia poprawnej odpowiedzi w odpowiednim czasie. Przy udzielaniu prawidłowych odpowiedzi w odpowiednim czasie wysokość nagrody w konkursie, będąca sumą punktów za poprawne odpowiedzi, jest dla uczestnika konkursu całkowicie przewidywalna, gdyż wartość pytania jest uczestnikowi znana jeszcze przed udzieleniem odpowiedzi. Uczestnik konkursu zawsze może sprawdzić, jaki wynik osiągnie w przypadku poprawnej odpowiedzi oraz może na każdym etapie konkursu zrezygnować z udziału w konkursie wycofując pobraną wartość pytania. Z powyższego wynika, że w tym przypadku niemożliwe jest ustalenie stopnia losowości metodą

statystyczną, co jest wymogiem określonym w § 2.1 pkt. 1 c) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 09.03.2012 roku w sprawie szczegółowych warunków rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier.

Co znamienne, Instytut (...) w W. oraz osoba wykonująca badanie techniczne, czyli R. F., był podmiotem i osobą działającą z upoważnienia Ministra Finansów (**por. treść k.498-501**). Z dokumentów znajdujących się na k. 498-501 akt sprawy wynika, że w dniu 06.10.2014 roku Minister Finansów upoważnił Instytut (...) z siedzibą w W. oraz - jako osobę upoważnioną do badań - R. F. do badań technicznych automatów i urządzeń do gier.

Oczywiste jest, że samo badanie przeprowadzone przez upoważnioną jednostkę nie powoduje, iż dane urządzenie może zostać uznane za automat albo urządzenie do gier, gdyż – jak wynika z treści art. 2 ust. 6 ustawy o grach hazardowych – to minister właściwy do spraw finansów publicznych rozstrzyga w drodze decyzji, czy gra lub zakład posiadające cechy wymienione w ust. 1-5 wskazanego przepisu są grą losową, zakładem wzajemnym albo grą na automacie w rozumieniu ustawy (por. także takie stanowisko wyrażone w decyzji Ministra Finansów z dnia 14.04.2017 roku wydanej w sprawie PS.3. (...).14.2017, dotyczącej spółki (...) sp z o.o. w K. k. 286-295).

Nie zmienia to faktu, że powyższa opinia wydana przez upoważniony podmiot badawczy mogła wprowadzić błąd A. G. co do charakteru gier oferowanych przez quizomat.

Za tym, że opinie takie mogły wprowadzać w błąd przemawia i fakt, że – jak się wydaje – także właściwy minister zauważył takie niebezpieczeństwo.

Do dnia 21.06.2017 roku obowiązywało rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26.03.2012 roku w sprawie szczegółowych warunków rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier (Dz. U. z 2012 roku, poz. 312). Rozporządzenie określało jakie warunki musiały spełniać wnioski składane do naczelników urzędów skarbowych, mające na celu rejestrację automatów albo urządzeń do gier, w tym określało wymogi jakim powinna odpowiadać opinia dotycząca urządzenia, automatu. Z dniem 21.06.2017 roku weszło w życie rozporządzenie Ministra (...) i Finansów z dnia 08.06.2017 roku w sprawie urządzeń losujących, urządzeń do gier i automatów do gier, zabezpieczenia informacji dotyczących urządzanej loterii oraz uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych (DZ. U. z 2017 roku, poz. 1171). Rozporządzenie owo, z punktu widzenia odpowiedzialności A. G. zawiera istotną różnicę w stosunku do poprzednio obowiązującego aktu prawnego. Mianowicie w § 6 rozporządzenia wskazano, iż opinia jednostki badającej sporządzona w związku z wnioskiem o jakim mowa w art. 2 ust. 6 ustawy o grach hazardowych, zawiera dane określone w § 2 ust. 3 i ust. 4 pkt. 1-6 oraz informację, że sporządzona opinia nie rozstrzyga charakteru gry urządzanej z wykorzystaniem badanego automatu lub urządzenia.

W ocenie Sądu, treść wskazanego przepisu miała na celu uświadomienie podmiotom korzystającym z opinii podmiotów badawczych upoważnionych przez ministra do wydawania opinii w przedmiocie automatów i urządzeń do gier, że treść opinii nie stanowi przesłanki do uznania, że automat/urządzenie podlega rygorom ustawy o grach hazardowych albo im nie podlega, gdyż o charakterze oferowanych gier ostatecznie decyduje minister.

Powstaje pytanie dlaczego, skoro Sąd uznał, że A. G. niejako została wprowadzona w błąd treścią opinii upoważnionego podmiotu, to nie została uniewinniona od popełnienia zarzucanego jej czynu. Odpowiedzią jest po pierwsze to, że ostatecznie o charakterze gier na automatach i urządzeniach decyduje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Po wtóre, należy pamiętać i o tym, na co wskazywał biegły A. C., jak i na to, na co wskazywali obrońcy oskarżonej w swoich wnioskach. Q. jest urządzeniem komputerowym (terminalem). O tym, jakie gry oferuje, decyduje oprogramowanie znajdujące się na serwerze. Oznacza to, że każda zmiana oprogramowania w praktyce może prowadzić do zmiany charakteru gier oferowanych na urządzeniu/ automacie do gier.

Mając jednakże na uwadze treść opinii Instytutu (...) w W., która to opinia niejako wprowadziła w błąd oskarżoną, działającą w zaufaniu do podmiotu upoważnionego przez Ministra Finansów, Sąd stanął na stanowisku, że w sprawie zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby

niewspółmiernie surowa. Dlatego Sąd odstąpił od wymierzenia oskarżonej kary poprzestając na orzeczeniu środków karnych.

Przy wymiarze kary dla R. K. Sąd kierował się dyspozycją art. 13 kks.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara grzywny w wysokości 120 stawek po 70 zł stawka uwzględnia rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, motywację i zachowanie sprawcy, jak również uwzględnia jego właściwości i warunki osobiste. W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że okolicznością obciążającą oskarżonego jest działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, współdziałanie z inną osobą, której tożsamość miała pozostać nieznaną dla organów ścigania oraz wysoka społeczna szkodliwość czynu przypisanego. Bez wątpienia bardzo duża liczba osób uzależnionych od gier na tego typu automatach – jak znajdujące się w lokalu w S. - daje podstawy, aby uznać, że działalność, która została podjęta przez oskarżonego jest wysoce szkodliwa. Okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego było to, że oskarżony nie jest osobą karaną sądownie (k. 257).

Sąd na podstawie art. 30 § 5 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 i 2 kks oraz na podstawie art. 31 § 5 i 7 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazał zniszczenie na koszt A. G. automatu do gier A. Q. o nr (...) – znajdującego się w magazynie (...) w B. Delegatura (...) w Ł. zapisanego pod poz. ks. mag. (...). Na podstawie art. 30 § 5 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 i 2 kks oraz na podstawie art. 31 § 5 i 7 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazano zniszczenia na koszty R. K. automatów do gier: (...) o nr 350, (...) M. (...) o nr 98, B. H. bez oznaczeń – znajdujących się w magazynie (...) w B. Delegatury (...) w Ł., zapisanych pod poz. (...). Mag. (...).

Na podstawie art. 30 § 5 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa: środków pieniężnych w postaci 61 sztuk monet o nominale 5zł, środków pieniężnych w postaci 1 banknotu o nominale 20 zł, 1 banknotu o nominale 10 zł, 33 sztuk monet o nominale 5 zł, 4 sztuk banknotów o nominale 10 zł, 115 sztuk monet o nominale 5 zł, 71 sztuk monet o nominale 5 zł – przechowanych na koncie sum depozytowych I. Administracji Skarbowej w B..

O opłacie sądowej i pozostałych kosztach sądowych w sprawie orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 5 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Z tego tytułu zasądzono od oskarżonych: A. G. kwotę 30 zł, zaś od R. K. kwotę 840 zł tytułem opłaty sądowej oraz obciążano ich pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w wysokości – A. G. w kwocie 816,82 zł, R. K. – w kwocie 2070,46 zł.